

старобългарски юнашки, мъжески и великодушни характеры? и че ти наши стари юнаци нѣсж нападали на раненъ и безсиленъ челоуѣкъ да го убиваѣтъ? Какъ-то Мохамеданци сж творили и еще днесъ въ вѣрмя рата творѣтъ, убиваѣтъ ранены, болны и немощны челоуѣци, а найпаче нѣжный женски полъ и безлобна дѣвица! Той старобългарски характеръ не е ли по похваленъ отъ днешный характеръ на просвященія Англичяны, кои въ вѣрмя завладенія Индіи, а и въ послѣдняя вѣрмена показахж звѣрска свирѣпства, и избихж толко безуржжны людіе, че ищѣтъ да си освободжтъ отъчество!!! Да възвѣтъ челоуѣци на уста на топове и да ги хвърлѣтъ живы, то съ какво може да ся сравни? Кои други народъ е правилъ това безчелоуѣчіе? Ти народи само, коихъ Англичянски учены и просвященны мѣдрецы назоваваѣтъ варвары и безчелоуѣчны, а ти сами творѣтъ дѣла варварски и безчелоуѣчны!!!.....

Соколъ е былъ въ старо вѣрмя скапоцена птица за Българи, коуж всякий болѣринъ и богатъ е ималъ упитоменж за ловидбж на дребны птицы. Отсвѣнъ тови была и символичьска на юнацы, то есть, съ него ся изражавали приносно юнаци. То ся часто пѣе въ наши пѣсны за юнаци: „Ой вы мои храбри соколове.“ Юнакъ въ свож отчаяность призовава на помощь сестрж Самовидж — невѣста (нимфа) горска — прѣдстателка юнакомъ и пастухомъ въ българско баснословіе, и съ нейнж помощь убива Помакъ неправеднаго си непріятеля, зломисленника и нападника сокола. Разговоръ юнаковъ съ сокола и съ Самодивж, коя му подава пушкж (кое значи силж отъ Бога), то ся красна поетичьска въображенія по духу стараго вѣка!

Раненый юнакъ ся изцѣрилъ отъ сестрж Самодивж, та му подава дългаж му пушкж и проводила го на Татарскж войскж, *войскж да поведе, царя да отърве...* Коя ли е тая войска, коя повожда помакъ? То е извѣстно, че не е отишълъ помакъ да отърве българскаго нѣкого си царя, защо-